

Трипільська
Культура на
території
України

Трипільська культура, — археологічна культура часів енеоліту, назва якої походить від назви села Трипілья на Київщині. Культура набула найбільшого розквіту між 5500 та 2750 роками до н. е., розташовувалась між Карпатami та Дніпром на територіях сучасних України, Молдови та Румунії загальною площею понад 350 тис. км². У часи розквіту культури їй належали найбільші за розміром поселення у Європі: кількість мешканців деяких з них перевищувала 15 тис. осіб.

ЖИТЛА

По-друге, це наземні глинобитні житла. Це був великий будинок метрів у 20, що складався із 4-5 кімнаток, у кожній із яких була піч.

На території Трипілля зустрічалось два типи жител. По-перше, це землянки. Землянками називалися заглиблені житла глибиною 0.6-1.5м, котрі склалися із жилої частини й господарських ям. У плані ці "приміщення" нагадували напіввісімку чи вісімку. У кожному із таких жител знаходилось по два-три вогнища.

ГОСПОДАРСТВО

Землеробство - ця галузь господарства була найрозвинутішою у трипільців. Навіть тоді оброблялося не менш як 4 види с / г культур (пшениця, жито, овес). Ділянки знаходилися близько від поселень. Було відоме мотичне землеробство. Крім мотик, вироблених із лосячих чи оленячих рогів, використовувалися й серпи, але їх знайдено невелика кількість, тому, можливо, землероби здебільшого збирали колосся руками. Звичайно, екстенсивне ведення господарства призводило до виснаження ґрунтів, й тому трипільцям приходилося кожні 30-60 років залишати засновані поселення і освоювати нові землі.

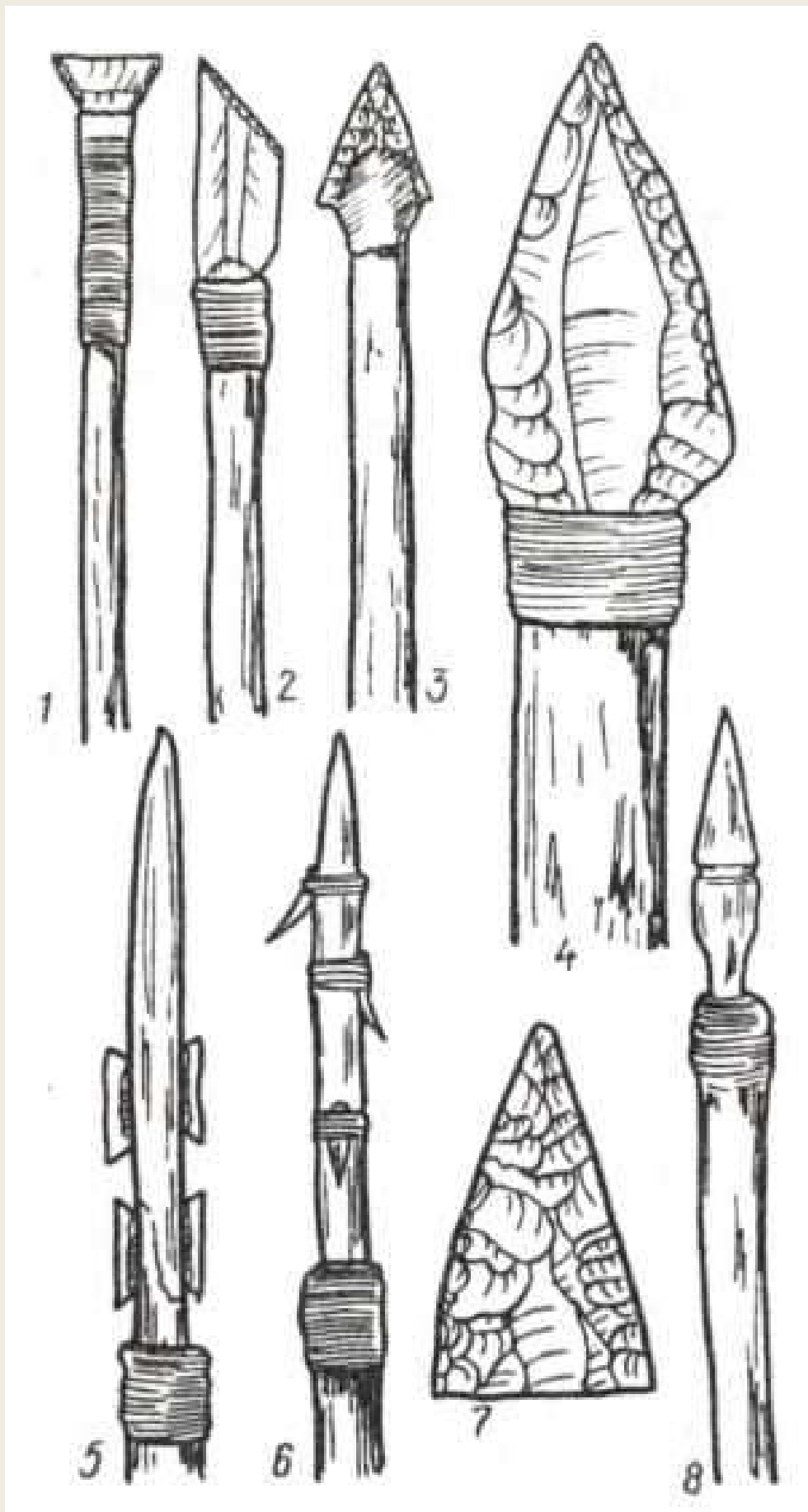

СКОТАРСТВО

ПАРАЛЕЛЬНО ІЗ
ЗЕМЛЕРОБСТВОМ РОЗВИВАЛОСЯ
СКОТАРСТВО, А ТАКОЖ ТАКІ
НЕВІДТВОРЮЮЧІ ВИДИ
ГОСПОДАРСТВА, ЯК РИБАЛЬСТВО,
МИСЛИВСТВО, ЗБИРАЛЬНИЦТВО.
ПРО ІСНУВАННЯ СКОТАРСТВА
СВІДЧАТЬ ЗНАХІДКИ КІСТОК
ТВАРИН. ТАК, НА КОЛОМИЙЩИНІ
ЗНАЙДЕНО КІСТКИ БИКІВ, А
ТАКОЖ КОРІВ Й ОВЕЦЬ. ЩЕ
ЙМОВІРНО, ЩО ВЖЕ БУВ
ПРИРУЧЕНИЙ КІНЬ, СОБАКА. ПРО
ІСНУВАННЯ СКОТАРСТВА
СВІДЧИТЬ Й ЗНАХОДЖЕННЯ
ТАКИХ КЕРАМІЧНИХ ВИРОБІВ, ЯК
СОСУДИ ЗІ СТІНКАМИ В ДІРКАХ.

ПОЛЮВАННЯ

Ця галузь господарства грала помітну роль на ранньому етапі розвитку трипільської культури. Про це нам говорить той факт, що кісток диких тварин знайдено удвічі рази менше ніж домашніх. Полювали трипільці в основному на шляхетного оленя, лося, козулю, бобра, зайця, використовуючи при цьому такі знаряддя, як наконечники стріл із кременю, шкребки, кам'яні сокири-клини. Займалися також й рибальством, й це теж було характерно більше на ранньому етапі, оскільки для цього були сприятливі умови (поселення біля річок). Ловили здебільшого щук, сомів, осетрів.

ПРЯДІННЯ ТА ТКАЦТВО

ЦЯ ГАЛУЗЬ БУЛА БЕЗПОСЕРЕДНЬО ЗВ'ЯЗАНА ЗІ СКОТАРСТВОМ, Й ТОМУ ЛОГІЧНО, ЩО, ЯК Й СКОТАРСТВО, НАБУЛА СВОГО РОЗВИТКУ У ПІЗНІЙ ПЕРІОД ТРИПІЛЬСЬКОЇ КУЛЬТУРИ. ВЖЕ ТОДІ ТКАНИНИ ПІДКЛАДАЛИСЯ ПІД ДНО КЕРАМІЧНИХ ВИРОБІВ, ЩОБ ЇХ ЛЕГШЕ БУЛО Б ВИЛІПИТИ (ПЕТРЕНИ), БУЛА ВІДОМА В'ЯЗКА ПРОСТОГО ПАНЧІШНОГО ТИПУ, А МАТЕРІЇ ВИРОБЛЯЛИСЯ ДВОХ ВИДІВ – ПОЛОТНА Й КИЛИМИ ; ТАКОЖ, ЙМОВІРНО, ТРИПІЛЬЦІ ВМІЛИ ПЛЕСТИ СІТІ.

КЕРАМІКА

Керамічний посуд того часу виготовлявся із гончарської глини із домішками кварцового піску й черепашок прісноводних молюсків. Він ліпився без гончарського кола на твердій основі, товщина його днища переважала товщину стін, а самі стіни були нерівномірної товщини й не завжди правильної форми. Великий посуд ліпився із двох окремих частин. Зовнішня поверхня була рівною й вкривалася нанесеною до розпису й обпалення червоною фарбою. Посуд був розписним й нерозписним.

СТАТУЕТКИ ТА ЗОБРАЖЕННЯ

Трипільські зображення були здебільшого жіночими, лише зрідка чоловічими. Скоріше всього, це було б пов'язано із ідеями матріархату. Яке призначення цих фігур, також залишається нам загадкою. Фігурки були стоячими та сидячими. У сидячих було б округле обличчя, рук не було б, й ноги відділені одна від одної. Стоячі відрізнялися тим, що мали волосся.

